

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Tot funciona?

Negant l'evidència tan amples: no ve d'un pam

No fa estrany que el senyor cap de Govern estigui feliç de la seva gestió. Si s'ha acostumat a sentir les declaracions dels seus portaveus haurà trobat una realitat radiant. Fins i tot aclaparadorament positiva.

Si mirem l'economia amb els ulls del que afirmava el nou ministre de Finances el dia 31 de gener al Consell General, aquest Govern ha sabut ser el govern de la gent, no com altres que van ser dels rics i dels poderosos

Ha dominat l'augment del cost de la vida millor que els nostres veïns, aquí tenim les dades. Ha expulsat la recessió de la vida de les famílies andorranes.

Només hem de llegir la notícia d'ahir a la pàgina 3 del Bon Dia: "L'empobriment de les famílies inquieta Càritas." Ha apujat les pensions millor que ningú. El salari mínim ha arribat a cotes mai somiades i més que arribarà aviat. I un afegitó: el prestigi internacional d'Andorra no havia estat mai tan alt. Almenys a Barcelona després de la conferència de Xavier Espot dijous de la setmana passada.

És a dir, que el país funciona de meravella, de manera que tots hauríem d'estar tan encantats com ho està ja la Confederació Empresarial Andorrana, els responsables de la qual tenen les mans adolorides de tant aplaudir el Govern.

Per això al cap de Govern sembla que li costa d'entendre per què hi ha tantes reticències a la reconducció del seu mandat.

Els estómacs agraïts que l'envolten i l'afalaguen li expliquen

que el poble és un desagraït. Al capdavant a Andorra el que sí tenim és un problema de fe: cada dia hi ha més infidels. Uns infidels descreguts que ja no combreguen amb rodes de molí.

Escoltem fa dies discursos, concebuts als laboratoris de la comunicació cloroform, que volen imposar una determinada visió de la realitat més per conformar-la que per descriure-la.

Així, tant es pot sostenir amb tota la barra del món que el pressupost 2023 inicia una nova era de sostenibilitat de l'endeutament públic com insistir –al marge de tota evidència– a negar que l'estat de fractura social que vivim per l'augment del cost de la vida i l'explosió de l'especulació

Necessitem un model econòmic de qualitat, no podem ser un país 'low cost'

---

ció han portat a dues Andorres, que van a diferents velocitats, l'una cap amunt i l'altra cap avall.

I tots tan amples, que no ve d'un pam.

I amb aquest joc de distorsions arribarem a les eleccions generals.

La política té poca memòria. Per això és bo recordar per comprendre el que passa ara.

Alguns potser haurien de recordar –o buscar per llegir– el sentit dels discursos al Consell General de fa dotze anys en plena ascensió de l'onada taronja

al Govern. Fou el debat sobre la llei d'obertura del país a la inversió estrangera. Una inversió que vam avisar que colgaria el país d'especulació. I dissortadament així ha estat.

És a dir, varen ser ells, amb una iniciativa que portava l'economia andorrana al desgavell especulatiu del camp que pugui, els que varen fer explícit el final d'una etapa de control sobre la inversió estrangera.

I ara fan veure que no se'n recorden.

Hem de pensar en les dificultats que provoca el curt terminisme en què s'han mogut la política econòmica i les finances públiques del país ancorades en l'estatu quo.

Anem a pams. Fa molt de temps que els Progressistes ho estem advertint, el país necessita un model econòmic de qualitat. Andorra no pot veure's abocada a ser un país *low cost*.

S'ha de fer un pla d'amortització del deute públic, insostenible amb el model actual, i s'han d'augmentar els ingressos de l'Estat.

Amb aquest redreçament de les finances públiques s'ha d'ençar la reparació de la fractura social i fer realitat així l'Estat de dret democràtic i social que proclama la Constitució.

I per avançar en aquests dos camins d'interès general s'ha de treballar un bon acord d'associació amb la Unió Europea.

Són tres objectius que configuren el futur d'Andorra i que ningú pot amagar a la ciutadania.